

HEMLIG
enl. kap 6
sokretesslagen (1980:100)

1988-04-12

Ju. 1986:01

Samtal med chefsåklagaren Solveig Riberdahl den
30 januari 1987 på åklagarmyndigheten i Stockholm

Närvarande från kommissionen:

Gunnel Lindberg och Tore Samuelsson

GL: Om vi börjar från början, Solveig kan du berätta hur du kom in i utredningen och vilka uppgifter du fick?

SR: Jag kom in i utredningen efter pingst 1986. Och det var då K G Svensson hade avträtt uppdraget. Och jag kom in som medhjälpare till Claes för att klara de s.a.s. praktiska handgreppen i åklagarfunktionen.

GL: Vilken funktion har du haft i förhållande till Claes om vi ser till rena rättegångsbalkens bestämmelser?

SR: Jag har varit biträde åt Claes.

GL. Biträdande åklagare enligt rättegångsbalkens bestämmelser?

SR: Ja, det har jag varit.

GL:

kap 18
sokretesslagen

kap 18
sokretesslagen

kap 18
Luretslagen

Och jag hade då nog bara ett lite större narkotikamål s.a.s. De brukar annars lägga en väldig skärm över ens övriga tillvaro, men det var inte så farligt, utan det var det s.k. Kolk-målet. Och det hade jag naturligtvis kvar och jag hade några förhandlingsdagar, en 3-4 stycken i en del utav det under den här tiden i början på juni.

GL: Har du annars varit befriad från dina vanliga upp-
gifter?

SR: Ja, det har jag varit. Jag satt och funderade på det, jag kommer inte ihåg när jag blev det, men jag tror att det var från 1 augusti, men det kan jag ju kolla där-
nere.

GL:

kap 18
Luretslagen

5 kap 1 §
selvrettslagen

Q: Kunde ni vid det här tillfället fått även förhöret och hade det underlaget eller hade ni bara de uppgifter som fanns i granskningsrapporten?

S: Det var ... vi fick kontinuerligt förhöret. Det såg jag till att vi fick. Och jag kommer inte ihåg precis när vi fick det. Men det tog vi del av. Jag började samla på mig alldeles egen gång de här förhören för att då hade de inte den här stora distributionen av material när det var så viktigt på detta och sånt. Jag fick i förhöret, tror jag, uttryck av utredningschefen, som jag kommer ihåg väl nu. Jag är inte hundra procentigt säker på det, men jag är ju naturligtvis till att vi fick förhöret så fort de var tillgängliga.

5 kap 1 §
selvrettslagen

5 kap 1§
seluettlagen

GL: Hade ni vid det här tillfället fått över förhören och hade det underlaget eller hade ni bara de uppgifter som fanns i promemorian?

SR: Det kan vi fick kontinuerligt förhören. Det såg jag till att vi fick. Och jag kommer inte ihåg precis när vi fick dem. Men dem tog vi del utav. Jag började samla då i en alldeles egen pärm de här förhören för att då hade ju inte den här stora distributionen av material börjat, som är inlagt på data och sånt. Jag fick förhören, tror jag, direkt av utredningsmännen, som jag kommer ihåg det nu. Jag är inte hundra procentigt säker på det, men jag så ju naturligtvis till att vi fick förhören så fort de var hållna.

5 kap 1§
seluettlagen

Skap 1§
seluettslagen

Ja, det måste ha varit under sin senaste och det var alltså - jag gick på semester i juli 1968 och jag tror att jag gick på semester och resultatet utav det - den utredningen - det blev alltså ett åtal för häleri och för brott mot vapenlagen - att han under en tidsperiod hade haft en pistol utav kaliber 7,65 och också att han hade förvärvat ammunition, 300 stycken niomillimeters patroner, alltså som inte passade till en 7,65:a.

GL:

Skap 1§
seluettslagen

skap 18
semesterlagen

SR: Ja, det måste ha varit under min semester och det var alltså - jag gick på semester i juli månad och jag tror att jag gick på semester den 7 juli och var alltså borta, min sista semesterdag var den 25 juli. Och då kommer jag ihåg att Claes ringde mig under semestern och antydde då att Hasse hade satt in det här i något stort terroristsammanhang och att jag nog skulle då förvänta mig att jag måste vara tjänstledig från mitt ordinarie jobb för att kunna ägna mig åt det här mycket omfattande materialet som dom hade presenterat - eller omfattande teorierna som dom hade presenterat. Något material var det väl inte vid den tidpunkten. Och sen då när jag kom tillbaka från min semester - jag tror att det var första dagen - ja, det tror jag helt att det var första dan, på måndagen, så bjöds vi på lunch utav Holmér och Wranghult. Men då på måndagenså det var Hasse och det var Tommy Lindström och det var Hans Wranghult, så var det någon mer som jag inte kommer ihåg vem det var. Det var inte Janne Länninge. Det vet jag. Och sen var det Claes och jag. Och då diskuterade man dom här teorierna. Och det var kanske första gången jag kände ett rätt stort obehag inför det här, därför att då så talade man då om dom här

PKK-teorierna.

skap 18
selveterlagen

P.g.a. vad som stod i Hasses promemoria den 17 juli så gjorde jag dom övervägandena att jag inte till framträda offentligt som åklagare i det här sammanhanget. Och det pratade jag med Claes om och också med Magnus om. Och dom accepterade mitt ståndpunktstagande. Och då måste Claes ha hjälp för att klara det, s.a.s. verksamheten utåt, eventuella häktningsförhandlingar och sådant, och då kopplades alltså Anders och Bosse in.

GL: Det är Anders Helin och Bo Josephson?

SR: Anders Helin och Bo Josephson, ja.

GL: Från och med när ungefär kom dom in i bilden?

SR: Ja det var från och med första augusti för att jag vet att Claes pratade med Bosse och Anders under den här vecka 31.

GL: Fick ni något ytterligare material i samband med det här ifrån polisen?

SR: Ja, då började det komma material som sen finns i kassaskåpet där nere hos Claes.

skap 18
selvbeterslagen

GL: När du var i Sverige så hade du redan läst in själva berättelserna...

När vi delade på materialet och informerade varandra om innehållet i det.

GL: När ungefär hade ni ens hjälpligt läst in det?

GL: Totalt rör det sig väl kanske om en 15-20 A-4-pärmar. Fick ni allting på en gång eller?

SR: Nej det fick vi inte, utan det kom successivt och jag kommer inte riktigt ihåg det. Det är mer än 15-20. Det är 16 avsnitt och sen är det då A-, B- och C-pärmar på väldigt många avsnitt.

GL: När ungefär hade ni fått hela den här mängden? Hur långt period tror du det kan röra sig om innan ni fick allt?

SR. Ja det har sen successivt byggts på, men det har kommit alltså hela tiden.

skap 18
selvbeterslagen

När det tog alltså inte alltför lång tid. Och det strömmade ju in material kontinuerligt och då gjorde jag så att jag med hjälp utav den andra läste in materialet och samtidigt satta in det i pärmarna. Så att vi visste lite - så har vi läst det gamla materialet och nu kommer det allt så läser vi in det och så in med det i pärmarna efterhand.

GL: Hur bar ni er åt, när ni fick så här mycket material på en gång, för att komma in i det?

SR: Ja vi - jag hade ju redan läst in själva brottsplatsen

skap 18
slutetsslagen

Men vi delade på materialet och informerade varandra om innehållet i det.

GL: När ungefär hade ni ens hjälpligt läst in det?

SR: Det tror jag jag har svarat på tidigare. Jag kan inte minnas det. Men vi läste ju rätt mycket och vi var ju alla partiellt tjänstlediga från våra tjänster då, så att det tog ju inte så där alltför lång tid, det gjorde det inte, utan det gick - jag kan inte säga någon exakt tid - det är fullständigt omöjligt. Men det tog inte så där fruktansvärt lång tid, utan vi läste ju för brinnande livet allihopa.

skap 18
slutetsslagen

Det är bara en detalj jag minns nu. Men jag kan inte säga - det blir bara fel vad jag säger, så att jag vill inte säga någon exakt tidpunkt. Men det tog alltså inte alltför lång tid. Och det strömmade ju in material kontinuerligt och då gjorde jag så att jag med hjälp utav dom andra läste in materialet och samtidigt satte in det i pärmarna. Så att vi visste liksom - nu har vi läst det gamla materialet och nu kommer det nytt då läser vi in det och så in med det i pärmarna efterhand.

GL: Du tror inte att du kan knyta det till något sammanträde eller så, där ni möjligen kan veta s.a.s. att vid det här tillfället hade vi ändå en hyfsad kunskap?

SR: Ja i vart fall vid det tillfället den 6 oktober då sammanträdet på Säk var, där vi i stort sett blev utskällda för passivitet och lite annat, som jag kan komma in på senare. Men då hade vi alltså läst in materialet, för sedan gjorde vi en utvärdering utav det i en promemoria som är dagtecknad den 7 oktober, men den överlämnades inte då, det kan den inte ha gjort, för jag skrev, det tog längre tid för mig att skriva den än en dag, det vet jag.

GL: Men det innebär alltså att med september månads utgång ungefär?

SR: Ja i vart fall, jag tror att hade läst in det vi hade fått s.a.s. någon gång i mitten på september. Det är s.a.s. omöjligt att exakt ...

skap 18
skrivningslagen

Det var rätt svårt att hitta i den och ibland fick man s.a.s. leta rätt mycket bara för att hitta en uppgift. Men vi försökte systematisera materialet någotsånär också så att vi kunde ha en överblick över det och sen då informera varandra utav vad vi hade sett i det här materialet vi hade läst.

GL: Om jag förstår dig rätt har ni därefter läst successivt det som har kommit in?

SR: Ja, jag har läst allt som har kommit in efter det alltså

GL: De övriga?

SR: De övriga, ja det vet jag inte,, de gick ju tillbaka till sina tjänster, jag kommer inte ihåg vilken månad det var, men efter det så har vi då också haft lite annat att syssla med, och då har det ju varit lämpligast att jag, som läser in det material som kommer, berättar för dem vad som finns i det materialet.

GL: Claes Zeime vad har han hunnit med s.a.s.?

SR: Han har hunnit med mycket. Jag tror att han har läst en mycket stor del utav materialet. Han är ju mycket receptiv.

GL: Har han också läst successivt?

SR: Ja, det har han gjort. Och jag har berättat för honom också. Jag kan ju inte säga hur mycket han har läst, för han har ju haft sin vanliga överåklagarsyssla och det är ju heltidsjobb i vanliga fall så att, men det här har ju påverkat det på det sättet att han har ju varit mycket engagerad. Jag kan gissa, men det är bara en gissning, att den större delen utav hans arbetstid har gått åt till Palme-utredningen.

GL: Hur påverkade det här som polisen ... det här materialet, utredningsläget?

SR: Hur menar du då?

GL: Ja, kom man till någon förändring i organisation, arbetstakt, arbetsläge osv. under hösten i och med det här?

SR: För åklagarnas del eller?

GL: För polisen och för hela utredningens del?

SR: Ja, då kanske jag får lov att gå tillbaka lite i tiden. För att det var ju då olika delar utav polisen som var inblandad i den här utredningen. Det var Rikskrim och det var Säk. Och det var framför allt då KKI.

skap 15
sekretesslagen

SR: Innebär det här att polisen redan hade en planering för en aktion?

SR: Ja, de kallade det för operation Alpha.

Det här med att det var ju väldigt mycket folk inblandade, exakt antal poliser det vet inte vi, utan det får polisen lämna uppgifter om. Och mina kontakter de var huvudsakligen med KKI och med spaningsledningen. Och det var ett sammanträde.... Ja, i början av augusti eller möjligen slutet på juli så kallades vi till ett sammanträde uppe på, eller en sammankomst skall jag rättare säga, uppe på Säk där det presenterades Hasses teorier om PKK. Och det var ett stort antal poliser närvarande. Jag har svårt att uppskatta hur många de var, men det var alltså fullt med folk i en samlingsaal och det var också, representanten för regeringen var med, Kurt Malmström. Och då presenterade Hasse sina teorier om kurderna. Och jag vet Säk-personal också var med. Och det var ... Hasse pratade om sina teorier och vad dom grundade sig på. Och några frågor ställdes egentligen inte. Jag tror att jag ställde några frågor som gällde bevisning, hur man visste olika saker.

P 15
sekretesslagen

5 kap 1 §
selvettslagen 1 §

selvettslagen

GL: Innebar det här att polisen redan hade en planering för en aktion?

SR: Ja, de kallade det för operation Alpha.

GL: Vad bestod deras planering av, vet du det?

SR:

5 kap 1 §
selvettslagen

5 kap 1 §
Sekretesslagen

RI: Överkonstapet, har har informationsfrådet varit
organiserat? Har vi fått allt material som har fram-
ställt?

SI: Ja, jag kan ju bara säga på att vi har fått det
material vi har begärt. Men det har ju varit lite svårt
på slutet här, men det kan jag väl komma till oss. Men om
vi tar tiden - det är liksom lättare att ta tiden före 6
oktober och efter 6 oktober, före 6 oktober, vi träffades
regelbundet och ändå fram till i december, över jag, varje
tisdag, först träffades vi upp på SK:s konferensrum
och då träffades vi, under sommaren så var sammanträden
offera de var som blev samna. Men som märkte vi ju att
det fanns inte så mycket all information nu.

och så kom

vi överens om att vi skulle träffas - det var härligt -
här, ju är i stället upp på åklagarnedgången. Och då
träffades vi närmare i sammanträdesrummet hos Ellen. Och
det var som regel varje tisdag. Och det vet jag att det
var i varje fall långt in i november. Det kan jag kolla
för det brukade jag skriva upp. Jag var på det.

5 kap 1§
seluettslagen

... som har sammanträdets...
... alla vi åklagarna, vi...
... det kunde ju handa att någon var...
... i rätten eller någonting...
... utsträckt...
... på den där...
... från polisens sida var det då...
... Hans Wenghoff -- som var alltid med när...
... och då var - ja, det kan...
... Island var det...
... alltid varit med...
... Island...
... från...
... med...

GL: Överhuvudtaget, hur har informationsflödet varit organiserat? Har ni fått allt material som har framställts?

SR: Ja, jag kan ju bara svara på att vi har fått det material vi har begärt. Men det har ju varit lite kärvt på slutet här. men det kan jag väl komma till sen. Men om vi tar tiden - det är liksom lättare att ta tiden före 6 oktober och efter 6 oktober. Före 6 oktober, vi träffades regelbundet och ända fram in i december, tror jag, varje tisdag. Först träffades vi uppe på KKI:s konferensrum. Och då träffades vi, under sommaren så var sammanträden oftare än vad dom blev senare. Men sen märkte vi ju att det fanns inte så mycket att informera om.

Och då kom vi överens om att vi skulle träffas - det var konstigt - här, jo här i stället uppe på åklagarmyndigheten. Och då träffades vi härnere i sammanträdesrummet hos Claes. Och det var som regel varje tisdag. Och det vet jag att det var i vart fall långt in i november. Det kan jag kolla för det brukade jag skriva upp. Jag ska se här.

ap 1§
seluettslagen

GL: Vilka var närvarande vid dom sammanträdena?

SR: Det varierade lite. Det var alla vi åklagare, vi försökte vara med. Det kunde ju hända att någon var frånvarande p.g.a. att det var i rätten eller någonting så där. Men i största möjliga utsträckning försökte vi ordna så att vi alltså kunde vara med på dom där sammanträdena alla tre. Och från polisens sida var det då Hasse Holmér, Hans Wranghult -- dom var alltid med här. Hasse uteblev vid ett tillfälle och då var - ja, det kan vi ta sen, men. Och sen var det då - ibland var det Nisse Linder. Jan Länninge har nästan alltid varit med. Tommy Lindström. Roland Sthål har varit med ibland. Sen var det också personal från Säk. Oftast var det Jönsson.

skap 18
selvetesslagen

GL: Om vi tittar mer generellt på hur ni har haft det under den här förundersökningen. Från och med att K G Svensson lämnade undersökningen så har, såvitt vi har förstått, åklagarmyndigheten helt stått för förundersökningsledningen?

SR: Ja, det har vi och det har varit så att vi har ansett oss vara förundersökningsledare i hela biten,

skap 18
selvetesslagen

GL: Hur har ni - hur pass aktivt har ni egentligen lett det här arbetet?

SR: Vi har ju ställt propåer vid dom här sammanträdena. Och jag har varit uppe på KK1 och pratat med dom.

skap 18
selvetesslagen

5 kap 1§
 slutetslagen

Det var ofta så att alla liksom utredningsåtgärder som vi föreslog, dom - då hänvisade spaningsledningen till att det gick inte att göra det nu för då kunde det läcka i massmedia och då var allt förstört. Jag gjorde en förteckning - inte fullständig, men någotsånär - när jag skulle föredra det här för justitieministern över dom tillfällena där.

5 kap 1§
 slutetslagen

och då gick polisen med på det. Det resultatet står det hela var att vi fick en genomlysning av Håkan Högström, som byggd på uppgifter av Tomer Lindström och som jag då betraktar som fullständigt värdefullt, eftersom det är andra- och tredjehandsuppgifter som ligger där. Men då var redan i det läget utredningen rätt spänd. Och en måstafing från vår sida har ju varit att så mycket som möjligt, för beaktningens skull, försöka få det här att fungera, för det är ytterst olyckligt att det är som det är i dag. Och det första tillika gången jag upptäckte att det tillika inte bara gick att diskutera med Håkan och som tillika är det bra, vi -

5 kap 1 §
 sekretesslagen

Och då reste sig
 Hasse upp och i stoff, dett bara gick och han sa till de Hans
 Kringhult med sig. Den kvapte ut genom rummet. Och så
 sade vi ju liksom att om det här skulle kunna så måste
 att ju liksom försöka få till stånd utredningsåtgärder
 men samtidigt gå diplomatiskt fram, vilket kanske varken
 jag eller Claes är så där vanligt vana vid.

Men om jag får ta det här så kan väl du fråga sen för allt
 - om jag tar ramen först för jag har en känsla av att det
 blir så backigt när jag berättar nu. Men, ja den här
 operation Alpha den lades då upp vid det här samrådet
 på 524 där det var väldigt många med.

5 kap 1 §
 sekretesslagen

Och då
 gick polisledningen med på det. Och resultatet utav det
 hela var att vi fick en promemoria av Hasse Holmér, som
 var byggd på uppgifter av Tommy Lindström och som jag då
 betraktar som fullständigt värdelösa, eftersom det är
 andra- och tredjehandsuppgifter som ligger där. Men då
 var redan i det läget stämningen rätt spänd. Och en
 målsättning från vår sida har ju varit att så mycket som
 möjligt, för husfridens skull, försöka få det här att
 fungera, för det är ytterst olyckligt att det är som det
 är i dag. Och den första liksom gången jag upptäckte att
 det liksom inte bara gick att diskutera med Hasse och sen
 liksom är det bra, va -

5 kap 1 §
 sekretesslagen

skap 18
sekretesslagen

Och då reste sig Hasse upp och i stort sett bara gick och han hade då Hans Wranghult med sig. Dom svepte ut genom rummet. Och då insåg vi ju liksom att om det här skulle funka så måste man ju liksom försöka få till stånd utredningsåtgärder men samtidigt gå diplomatiskt fram, vilket kanske varken jag eller Claes är så där vansinnigt vana vid.

Men om jag får ta det här så kan väl du fråga sen för att - om jag tar ramen först för jag har en känsla av att det blir så hackigt när jag berättar nu. Men, ja den här operation Alpha den lades då upp vid det här sammanträdet på Säk där det var väldigt många med.

skap 18
sekretesslagen

Och ja, sen under september så var vi ju väldigt sysselsatta med - det måste ha varit så - att gå igenom materialet. Och den 3/10 så kallade Hasse Holmér till en s.k. arbetslunch och eftersom vi hade märkt att han hade svårt med det där att ta kritik i stora församlingar, så tänkte vi att det här var vår chans att få tala koppling till brottsplatsen och att tala rätt ut och säga att det måste vi ha. Jag vet att Hasse var med och att Hans Wranghult var med. och jag tror att Tommy Lindström var med och att det var en ytterligare. Dom var fyra, dom var lika många som vi var. Men jag kommer inte ihåg vem den fjärde var.

Kap 18
rederslagen

ap 15
Hesslagen

Och man liksom bevisar någonting som ska bevisas eller man använder som bevisning någonting som ska bevisas egentligen. Och där beskylldes vi då för passivitet, att vi inte var - och jag förstod aldrig det - nu begriper jag liksom vad dom anser vara passivitet. Dom anser att vi har inte varit tillräckligt engagerade i huvudspåret, vi har hela tiden tjatat om annat smålarv, som inte liksom är värt något. Och där kan väl jag svara att kravet på objektivitet gör ju att man ska inte bara se på saker som talar för en teori, utan också talar mot den. Och vid det här sammanträdet så sa jag; att då ska vi göra en skriftlig utvärdering utav det så att vi har det på papper. Och efter det här sammanträdet så satte jag mig ner med det samma och började med det. Och hade då naturligtvis samråd med Claes och Anders och Bosse om det här. Men då gick vi in i detaljer och gjorde alltså en värdering utav bevisläget just vid det tillfället. Och det överlämnades till dom, inte den 7 oktober som promemorian är dagtecknad, utan det är bara första sidan börjar den 7 oktober och därför har man skrivit ut det. Det måste ha överlämnats till dom påföljande tisdagssammanträde, vilket var den 13 oktober, va, ja just det 13 oktober. Alltså, jag kan minnas fel på datum, men där är jag nog rätt så övertygad om att det är rätt.

ap 15
Hesslagen

5 kap 1§
selvretterlagen

Fr: Kan du svara angående når det var at den prøvet er
det?

Sr: Ja, første gangen var alltså første dag i oktober.

Fr: Har det så også været et direktiv for forundersø-
ningen?

Sr: Ja, det har der jo været svært. Da det er et direk-
tiv vil der være en diskussion om det, jeg kan ikke svare på
det. Direktivet kom i hvert fald i oktober så vi så alle
det har måske været. Og jeg ved også at jeg foreslå
at holde om det var retligt om man ville den har været
Jeg pratere også med politibureauet om på XXI.

Fr: Har det så gjort?

Sr: Ja, det gjorde faktisk i december.

5 kap 1§
selvretterlagen

Fr: Kan du så også sige om det er fuldført de undersøgelser der har i
den del?

skap 1 §
 slutetslagen

GL: Kan du minnas ungefär när det var ni gav propåer om det?

SR: Ja, första gången var alltså före den 6 oktober.

GL: Var det att anse som ett direktiv för förundersökningen?

SR: Ja, det där är ju hemskt svårt. Om det är ett direktiv eller om vi diskuterade det, jag kan inte svara på det. Direktiven kom i vart fall i oktober då vi sa att det här måste göras. Och jag vet också att jag försökte då kolla om det var rimligt att komma fram den här vägen. Jag pratade också med polismännen uppe på KK1.

GL: Har detta gjorts?

SR: Ja, det gjordes först i december.

skap 1 §
 slutetslagen

GL: Anser du att de har fullföljt de önskemål ni har i den delen?

SR: Nej, det har de inte, utan sedan så ville ju vi gå vidare, men då kom skjutningen i Gamla stan emellan. Och sedan har de utredningsresurser som finns varit upptagna för det, plus för tillslaget i den här kurd-delen.

GL: Har ni under den här mellantiden framfört att det här skall göras?

SR: Ja, det har jag gjort,

5 kap 1 §
selvunderslagen

Man propåerna har varit, när det gäller de olika polisinsatserna, idet löslaget. Man som har naturligtvis skett sig också kända mellan oss. Det är jag bedömt om och de har haft det svårt.

GL: Har ni i något läge meddelat skriftliga direktiv för förundersökningen?

SR: Det har vi inte lyckats varit ... vänta ett tag så får

GL: Kan vi vänta med den så länge så kan vi återkomma till den?

SR: Ja, ja det är bra.

GL: Jo, det här med att aktivt leda förundersökningen som jag nu är inne på, hur har ni agerat för att lyckas i den delen?

SR: Vi har agerat på olika sätt. Vi har agerat dels då genom spaningsledningen, som vi har haft regelbundna sammankomster med, där vi har framfört, kalla det direktiv eller propåer, önskemål, krav, och sedan har vi också, har jag också tagit direktkontakter med polismännen på KK1, polismännen uppe hos S L Petersson och också haft direktkontakt med Säk.

GL: Hur har samarbetet mellan er och de enskilda polismännen varit?

SR: Det har varit utmärkt.

GL: Har de utfört de åtgärder som ni har bett om?

SR: Ja, ändå till spaningsledningen har sagt att:

Men propåerna har varit, när det gäller de enskilda polismännen, idet tonläget. Men dom har naturligtvis känt sig oerhört klämda mellan oss. Det är jag medveten om och de har haft det svårt.

GL: Har ni i något läge meddelat skriftliga direktiv för förundersökningen?

SR: Det har vi inte tyckt varit ... vänta ett tag så får jag se ... Skriftliga direktiv, ja man kan ju uppfatta den här promemorian den 7 oktober som skriftliga direktiv, därför att där framförs det vissa saker som också bör göras. Och vissa saker utav dem har också gjorts. Andra har inte blivit redovisade för oss, inte på det sättet jag har velat i varje fall.

GL: har ni gjort något för att ytterligare stöta på den delen?

SR: Jaa, vi skall se, vi skall kanske ta några exempel. Det är liksom lättare än att allmänt...

18
beslagen

18
beslagen

5 kap 1§
selvretterlagen

5 kap 1 §
sekretesslagen

GL: Hur är det med dom beslut som har ankommit på förundersökningsledaren? Vet du om det har fattats några sådana beslut av polisen under utredningens gång?

SR: Ja, det har det gjort. Det har fattats sådana beslut den 13 december i samband med skjutningen i Gamla stan.

GL: Vad är det för typ av beslut?

SR: Beslut om husrannsakan på caféet på David Bagares gat och hemma hos Memo Yildiz i hans bostad. Och det gäller väl... Och där ringde dom hem till mig vid, vad kunde det ha varit, tio-tiden någon gång - kvart över tio. Och då var jag ute och handlade och skulle komma tillbaka om en halvtimme-en timme. Och det beskedet gavs utav en utav mina döttrar. Jag tror att det var mellandottern, som är 18 år, och vet vad hon svarar för något. Och sen när jag kom tillbaka, det tog nog lite längre tid, jag ringde nog kvart över elva eller någonting sånt där. Det här med tider det ska vi inte ta exakt, men omkring. Det var i alla fall före tolk jag ringde, så sa dom att dom hade fått tag på Bosse, han var på väg in. Och dom hade ringt till Claes, men inte fått svar. Och sen visade sig då att det hade inte ringt någon hos Claes. Och då säger dom att dom hade slagit fel nummer. Och det där, ja Claes miss-tror den uppgiften, kan jag väl säga, och det har han sagt åt dom, och det har väckt väldigt ont blod. Men då när Bosse kom in - för jag åkte alltså inte in, det var på grund utav personliga skäl, jag hade en födelsedag i familjen och jag väntade gäster klockan två - så Bosse och Claes sa att: vi åker in och klarar det här nu då. Och det är bäst att prata med Bosse och Claes om vad som hände då. Men jag tror att Bosse fastställde beslagen från dom husrannsakingarna, men jag vet inte om han s.a.s. skrev under något beslut om husrannsakan innan dom

gjordes. Det tror jag inte, men det får ni fråga honom om.
Men då var alltså Bosse och Claes inne hela den dagen.
Men själva besluten fattades utav Hasse. Och dom fattades
alltså på förmiddagen den 13:e och den här skjutningen i
Gamla stan den inträffade ju på kvällen den 12:e.

GL: Förekommer det några andra beslut som du känner till
under utredningen?

SR: Inte som jag känner till. Inte som jag kan komma på nå
i alla fall.

GL: Har ni vid något tillfälle ifrågasatt resursfördel-
ningen mellan olika delar av utredningen?

SR: Ja, det har vi gjort vid flera upprepade tillfällen.

GL: Vad har ni framfört för åsikter då?

SR:

5 kap 1§
Sekretärslagen

o K
Hessliger

... Och vid det här till-

fället så togs också alla resurser bort ifrån -och det var nog i november ja - alla resurser bort från S L Petersson - alla spanare, det var någon slags konflikt däruppe om någon läcka till Aftonbladet. Och S L Petersson hade då hoppats att få nya spanare, men det fick han inte, så dom är ett mycket begränsat antal utredare som sitter däruppe, och han har inte någon spaningspersonal till sitt förfogande. Och det tyckte vi han skulle ha. Och det har han inte fått, trots att vi har pekat på det.

GL: Ni har framfört den åsikten?

SR: Vi har framfört det.

GL: Vilka konsekvenser allmänt sett har polisens organisation, när det gäller spaningsledningen, lett till för den här undersökningen?

SR: Den har lett till att vi inte har kunnat arbeta som vanligt med förundersökningen. Den har lett till att vi inte har kunnat driva dom utredningsåtgärder som vi har velat ha gjorda. För poliserna har naturligtvis en lojalitet till polisledningen. Det är alldeles självklart att dom har det. Och det har liksom varit en buffert emellan oss och poliserna, även om vi har försökt ta direktkontakter, för särskilt då Länninge då som sitter både - eller också är med i spaningsledningen och på dom här spaningsledningsmötena och sen ska vidarebefordra då information till roteln och så information tvärtom. Det har gjort att han har ju känt sig väldigt kluven när vi har kommit med våra propåer och spaningsledningen har

sagt någonting annat. Det har liksom varit att arbeta med deg. Och det har varit en väldigt olustig situation och man har många gånger känt sig väldigt burdus och påflugen när man har varit uppe hos polismännen och pratat med dom. Samtidigt så har jag haft en känsla av att dom enskilda polismännen har efterlyst konkreta åtgärder och att det har varit så att dom har arbetat med små avsnitt och inte haft insikt i det stora sammanhanget och inte begripit vad dom har hållt på och gjort - och det har inte berott på dera bristande fattningsgåvor för det är inte så - utan det har berott på att dom har fått dålig information om vad som håller på att hända.

cap 15
Meterslagen

GL: Har du vid några tillfällen medverkat när det gäller information till riksåklagaren eller departementet?

SR: Ja, det har jag gjort vid många tillfällen. Jag kommer inte ihåg hur många gånger jag har varit hos Magnus. Men jag har varit med Claes dom allra flesta gångerna han har varit där, inte alla. Han har varit där någon gång ensam.

GL: Har det varit en riklig information?

SR: Ja, det har det varit.

GL: På vems initiativ, vet du det?

SR: Det vet jag inte, men jag tror att det har varit något slags ömsesidigt kontaktagande mellan Magnus och Claes. Dom pratar ju ofta med varande. Och nu när Claes har varit sjuk så har Magnus haft kontakt flera gånger om dagen med mig.

GL: Har du haft kontakt även med departementet?

SR: Ja, jag har varit med Claes upp vid - ja, jag kan minnas fel - men jag minns en gång; vi var uppe i justitie och informerade. När det var minns jag inte, men det är någon gång under hösten. Och en gång har jag varit med Claes hos Ingvar Carlsson. Det är efter promemorian, den som är dagtecknad 7 oktober. Jag kommer inte ihåg när, men jag kan ta reda på - jag kan titta på mina anteckningar, det borde jag väl i allsin dar ha skrivit upp i alla fall.

GL: Vilka har varit närvarande när ni har varit på departementet? Kan du säga det?

SR: Jag kommer inte ihåg.

GL:

SR:

5 kap 1§
selueterlagen

Och dagen efter var Hasse Holmér och Hans Wranghult uppe hos Claes i något annat ärende. Och jag märkte liksom att någonting inte var bra. Och sen när han skulle gå så vände sig Hasse till mig och sa att han ville inte att jag gick upp på KK1 och gav andra - och uttryckte andra åsikter än dom han hade. Ja, det är så. Och det har jag alltså inte brytt mig om, utan jag har haft kontakt direkt med utredningsmännen. Sen är det ju också så att vi har ju förutsatt att det vi säger till spaningsledningen - för att dom har ju liksom sagt: "Ja, ja, jovisst det ska vi göra" - det vidarebefordras ner till polismännen, för annars så har ju liksom spaningsledningen ingen funktion, eftersom dom här olika bitarna har varit utlagda på olika delar i polisorganisationen, en del på RK, en del på KK1 och en del på Säk. Och många gånger har det skett så. Men det har tagit lång tid innan man har fått tillbaks det, och vissa delar har kommit bort i hanteringen. Jag tror att spaningsledningens önskemål har varit att alla våra direktiv skall gå direkt genom dom. Men så har vi alltså alla gånger inte gjort,

5 kap 1§
selueterlagen

GL: Hur vill du jobba istället då?

SR:

kap 1 §
meterlagen

... som sitter på den här konferensen...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...
... och det har varit ett stort...

GL: Ett sätt för åklagaren att komma åt det här med polisens speciella organisation hade ju naturligtvis varit att sitta med vid ledningsmötena. Har ni gjort några överväganden i den frågan och i så fall vilka?

SR: Ja, det har vi gjort. Vi har upplevt att - eller vi har varit där ett par gånger, inte mer, åtminstone inte jag - ja, kanske fler; 3-4 gånger kanske - tre gånger, tror jag. Men det har berott på att dom gånger vi har varit närvarade det har varit sådan kryptisk och det har bara rört sig om detaljer, inte om någon helhetsbild alls, utan mest då har det varit Hasse som har gett direktiv och dom andra har då rapporterat till honom: det och det och det har vi gjort.

Och liksom, det har inte givit så mycket så att det är värt att offra alltså en-två timmar om dagen för den sakens skull.

GL: Har ni funderat utifrån att det skulle vara ett bättre sätt att direkt påverka arbetet?

SR: Jag tror inte att det hade varit det. Ja, vi har naturligtvis funderat över det. Det är alldeles självklart. Men vi har den uppfattningen att dom personer

kap 1 §
meterlagen

skap 18
slutetesslagen

som sitter på dom här ledningsmötena dom säger ja och amen till det spaningsledningen - och särskilt då Hasse Holmér - säger. Och det har tagit sig uttryck på olika sätt. En polisman sa att han hade invändningar mot ett förfaringsätt vid ett tillfälle minns jag. Och så sa han att jag ändrar bara på mig under en förutsättning och det är att Hasse Holmér beordrar mig. Och på något sätt så - det ger inte oss information på något sätt om hur man kommer vidare. Och jag tror inte att vi skulle ha förmått att påverka spaningsledningen i någon större utsträckning, det tror jag inte.

GL: En bit när det gäller direktiven också; hur var det med direktiv för det tillslag som skedde i januari?

SR:

5 kap 18
slutetesslagen

Ja, för det första när vi hade kommit överens om det här tillslaget, vi hade inte velat göra det för stort;

skap 18
slutetesslagen

GL: När var det när de följande direktiven lämnades över till polisen?

Och vi ville ju faktiskt

försöka få det här att fungera, samarbetet mellan polis och åklagare. När det då gällde att hur uttrycker vi det här då, så att dom förstår vad det är dom ska göra

skap 18
selueterlagen

[Faint, illegible text from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text from the reverse side of the page]

[Faint, illegible text from the reverse side of the page]

GL: Har dom här skriftliga direktiven lämnats över till polisen?

SR: Ja, dom har lämnats över till Länninge.

5 kap 1 §
slutetslagen

GL: Hur är det, har beslagen avsett mera än husrannsakan?

SR: Ja, det har dom gjort.

5 kap 1 §
9 kap 17 §
slutetslagen

Det här upptäckte vi redan på kvällen den 22:e januari. Då hade teknikerna gått hem och all personal var trött. Så vi bestämde oss för att skjuta på genomgången av beslagen till den 21:a och Bosse Josephson åtog sig då att göra det när Anders Helin och jag satt med i förhör. Eftersom vid det laget var ju bara Medborgarhuset kvar. Och det gjorde han tillsammans med teknikerna och tolk, och vissa utav utredarna var också med. Men det är kanske bäst han kan få berätta om det själv. Och då hävdades alltså stora delar utav det här beslaget och det var polisledningen mycket förgrymmad över.

GL: Kvarstår det något utav beslagen?

SR: Nej, jo ett, jo det kvarstår, såvitt jag vet, två saker - det är Bosse som har fixat det här med beslagen -

5 kap 1 §
slutetslagen

5 kap 1 §
seluettelagen

Men då frammanför mig ett ett var jag inte med det till jag
ett i och för sig, och jag skulle stå för för det
och att det var inte ett få frammanför mig och den
tillstånd vara länge över jultiderna. Och sång hade
glömt vad och så. Men det är naturligtvis inget
starkt situation för polisen då som personalledare att
saga att du får en ställa in till en jultiderna, det
varer jag också. Så att jag sa: "Det var ja synd, för det
har var ett litet tillfälle och så hade det inte blivit
i något som sträcker efter det här." Men vi gick
alltså med på att vänta till efter jul.

5 kap 1 §
seluettelagen

skap 18
selvetterlagen

Men då framhölls det att det var julhelg och det kan jag väl i och för sig förstå, och jag böjde mig för för det också, och att det var svårt att få frampersonal och dom behövde vara lediga över julhelgen. Och många hade planerat resor och så. Och det är naturligtvis ingen önskvärd situation för polisen då som personalledare att säga att nu får ni ställa in all er julleidighet, det inser jag också. Så att jag sa: "Det var ju synd, för det här var ett lägligt tillfälle och då hade det inte blivit så mycket mer skriverier efter det här." Men vi gick alltså med på att vänta till efter jul.

skap 18
selvetterlagen

5 kap 1 §
selvtestslagen

Uch den 7 januari så skulle vi träffas och jag ringde upp till Hans Wranghult och han lät fullständigt oförstående och Hasse var inte där och han kunde inte få tag i honom och han skulle ringa besked senare. Han ringde någon gång strax efter lunch och sa att det gick inte i dag - det var en onsdag och det gick inte på torsdag, möjligen då fredag förmiddag klockan tio. Och jag var påstridig, säkert upplevde han mig som tjatig, för han blev rätt irriterad på mig, och jag sa att det är viktigt alltså att vi träffas. Det är det viktigaste som finns just nu för att vi ska kunna planera hur vi ska göra. Och då sa han lite ironiskt att det är väl bara att konstatera att vi inte har tid förrän den 12 januari. Men jag fick inte reda på s.a.s vad det var som var så viktigt så att dom inte kunde träffa oss, för att dom

kap 1 §
kap 17 §
testslagen

kunde ju t.ex. ha skippat ett ledningsmöte och gått hit i stället och vi hade talat om tillslaget För dom där ledningsmötena dom tyckte jag har varit, det lilla, eller det jag har erfarit ifrån dom, har varit rätt så meningslösa. Ja, och sen träffades vi då den 12 januari och då gjordes det alltså klart för dom att

skap 178
tillslagen

skap 18
seluetslagen

GL: Så sett ur er synpunkt kunde tillslaget ha skett vid en annan tidpunkt?

SR: Ja, vi ville ha det den 12:e och det hade Hasse accepterat vid telefonsamtalet den 18 december.

GL: Har ni någonsin fått något närmare besked om varför det har blivit på det här viset?

SR: Nej, det har vi inte fått. Man får inga besked.

GL: Får jag slutligen fråga dig; är du beredd att acceptera upptagningen såsom den har skett eller vill du se en utskrift först?

SR: Nejdå.

GL: Okey, då slutar vi för dagen, tack.